

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, Július 20-dikán, 1827.

Spanyol Ország.

Azon történetre nézve, hogy Athéni Ersek Tiberi úr, Madridba Apostoli Nuntiusnak neveztetvén, midőn oda útban volna, a' Spanyol határ városból Irunból vissza útasított Romába, már több rendbéli gyökercs észrevételek jöttek ki a' közönséges levelekben. Párisban az Ami de la Religion et du Roi már két versben kibotsátkozott ezen tárgyra. Először így nyilatkoztatta ki éles észre vételeit: —

„Az ujságok, úgy mond, már azt is beszélték, hogy ezen Amerikai Püspököknek kineveztetését a' Romában tartózkodó Spanyol Követségi Ágensnek Aparici úrnak a' Szent Szék tisztiképpen is hírül adatta volna. és azt is erőssítik, hogy a' Szent Szék és Kolumbia között már Conkordáta állott volna lábra, és hogy ezen Resublika, Texeda urat, mint Követségi Ágenst, Romába küldötte. Fel kell tennünk, hogy ezen tudósításoknak nagyon elfatsart értelmeknek kell lenniük, kiváltképpen annak, hogy egy illy Conkordáta állott volna lábra. —

„A' mi a' Püspökök' kineveztetését illeti, szükséges megjegyezni, hogy a' volt Déli Amerikai Spanyol tartományokban több Püspöki Székek megüresültek vala, és ez nagyon ártott a' Religió ügyének. Szélesen kiterjedő megyék Pásztor nélkül valólanak; az Egyházi fenytéken naponként nagyobb sebek ejtődtek; semmi szentelés, Püspöki visitációk, Firmálások nem

történtek; a' Papi Hatalom semmivé tétett, vagy nem esmérteget; a' dolgoknak illy állapotja tovább fenn nem állhata. A' Szent Atya' buzgósága mind ezeket lágy-melegséggel nem szemlélheté. Kit illet az a' kötelesség, hogy a' Religiónak ügyere felvigyázzon; ha, nem az Egyház' Fejét és a' Hívők' közönséges Atyját? Püspökök nélkül kell-e a' Megyének Amerikában Spanyol ország' Politikájáért maradni? Mikor lenne vége ezen veszedelmes és minden vigasztalástól megfosztatott árraságnak? Kívánhatja-e azt a' Spanyol Király, ez a' Religió eránt illy hűséges Fejedelem, hogy illy véghetetlen kiterjedésű tartományok Püspökök nélkül maradjanak, tsak azért, hogy az ő Hatalmát ott meg nem akarják esmérni? Rosz neven lehet-e azt venni a' Pápától, hogy elhagyatott Egyházainak szükségeikről gondoskodik? Félbe kell-e a' barátságot a' Szent Székkel szakasztani azért, hogy a' sok gondok között egy illy szorgató eszközhöz nyult. Ezek olly okoskodások, melyekre nézve nem lehet nem kételkednünk azon dolgok eránt, melyeket az Ujságok a' Spanyol Király felől elhíreltek. —

„Nem, tellyességgel nem gyanítható az, hogy egy kegyes Fejedelem, az Egyházak' Fejét egy olly tselekedetért, melly annak szeretetéhez és buzgóságához igen méltó, gyalázhatta volna. De egy más környűállásnak megmondolása is megerősít minket ezen kétségeskedésünkben. Tudjuk, hogy melly nagy buzgósággal pártját fogta az Angliai Országlozsek az Amerikai új

Respublikáknak; ez őket nyilvánosan megesmerte; Követeket küldött hozzájuk; kereskedési hasznokat engedett nekik; sőt, mint mondják, fegyvert és egyéb hadi készüléket is küldött nekik; Londonban nyilván való pénzköltsonözések történetek számokra; 's mind ezekért panaszolkozhatna Spanyol ország. Azonban az Anglus Követ mindezekért se küldetett vissza a határszélekről, sőt Madridba nagy tisztelettel befogadtatott. A Spanyol Országlószék e-szerént megszenvedi azon Hatalmasságnak tselekedeteit, ki az ő plántatartományainak pártoskodását elősegítette, sőt a ki most ezekkel barátságos állapotban van, 's a ki még most is buzdítja őket az ellentállásra. —

„Követett-e el valami e-felét a Pápa? Bele avatja-e ő magát a Politikába? Belé elegyíti-e magát Spanyol országnak veselkedéseibe. Hogyan eshetne tehát az, hogy a Spanyol Országlószék a Pápától illy sokat kívánjon, 's Angliának magaviselete eránt illy türelemesen viseltessék? Ki tehetné azt, hogy a Pápát bűnösnek tarttassa azért, hogy a Religiónak ügye eránt gondoskodik, Angliának pedig megengedje azt, hogy az anya ország ellen feltámodott Spanyol tartományokhoz nyilvánosságos segedelemmel viseltessék? Mikor a Pápa hajós sergeket küld Ámérikába a rebellió segítségére, akkor én is által fogom látni, hogy a Madridi Kabinét nem ok nélkül nyughatatlankodik a Pápa ellen: hanem valameddig tsak Püspököket küld oda, nekem úgy látszik, hogy addig semmi indító ok sints így indulatoskodni. —

„Nagyon különös volna, hogy a Szent Atya Nuntiusa Madridban ne maradhasson, míg az alatt Nagybritannianak Követje ott minden tisztelet-fételekkel megtetézttetik. Különös volna néhány Bulláknak Ámérikába küldtetéséért jobban megboszzszankodni, mint az Angliából nagy számmal oda küldetett fegyverekért és fegyveres embe-

rekért. Mi tehát úgy ítélünk, hogy felteni mérészelhessük, hogy az Ujságlevelék talám nem egész egyenességgel adták elé ezen dolgot. Egyik közelébb következő levelünkben egy fontos Aktát fogunk közrebotsítani, mellyet ezen Püspöki Székeknek bétölttetéssekről vettünk.“

Ugyan az elől nevezett Ujság, a Religió és Király barátja, azután még egyszer vissza térvén ezen tárgyra, nem kétségesíti többé Tiberi úrnak Irunból lett visszautasittatását, hanem illy megjegyzéseket teszen a dologra: — „

„A Szent Atya beszédéből, mellyet Május 21-dikén titkos Consistoriumban, néhány Amériakai Püspöknek kineveztetéssekről tartott, elegendőképpen kitetszik, mitsoda környüállások indították legyen a Szent Atyát ezen lépésre, 's hogy melly nagyon megilletődve volt ő Szentsége az Amériakai megyéknek szomorú állapotjuk által, mellyért már több versbéli sürgető nyilatkozatásokat is tett volt a Spanyol Udvarnál. —

„Nem jött vala-e hát el az ideje, hogy egyszer ezen árvasági állapotnak vége legyen? El kellett-e a Religiónak enyészni a Politikai veszekedésekért? Nem kellett-e a Spanyol Királynak magának is ohajtani azt, hogy az ő régi tartományai lelki Pásztorokat kapjanak, kiktől ő semmit se félhetet? Üzheti-e egy kegyes Fejedelem olly meszsze a gyűlölséget az Insurgensek ellen, hogy még a Religiónak segedelmet is meg vonja tőlök, 's hogy e-képpen a Keresztyénségnek fennállását ezen tartományokban veszedelmeztesse? A Szent Atya tehát azt kívánta vala Ferdinánd Királytól, hogy találja valami módját annak, hogy ezen árvaságra jutott tartományokon segíteni lehessen; 's ha ezt ezen Monárkha meg nem tselekedte: nézhette-e tovább a Szent Szék lágymelegséggel a Püspöki megyéknek üresenhagyattatását, 's nem kellett-e a Pápának valami segedelmi eszköz-

rökön gondolkozni? Már ez meg is történt; 's a' Madridi Kabinét, melly már erre megújított nyilatkozatások által elvala készítettve; ezért éppen nem tsudálkozhat. —

„Azonközben, ha az ujságoknak hihetünk, tsakugyan történtek e' tárgyra nézve fontos kérdezősködések. A' Kastiliai 's Indiai Fő Tanácsok megkérdeztettek. Az első úgy ítelt, hogy jó leszen a' Királynak azon Püspökségekre, hova már a' Pápa Püspököt nevezett, más Püspököt nevezni 's e'képpen a' Nevezésnek új Nevezést tenni ellenebe, melly által a' Korona jusa fenntartódhatna. Mi azonban olly hihetetlennek tartjuk ezt, hogy tsak Ujságírói találmánynak lenni véljük. Azt is hírellek, hogy a' Király' Státustanátsosai szorgalmasan megvizsgálták, hogy a' Cortés elmitsoda lépéseket tettek volt a' magok idejében ezen tárgyra nézve. Különös kövételre méltó példa egy Királyi Országólszéknek! Egy Jöurnál azt mondja, hogy ezen tárgyra nézve Spanyol Nemzeti Concilium fogna össze hívattatni. —

„Úgy látszik, hogy találkoznak, kik ezen elmehánykodásokat arra szeretnék használni, hogy a' Sz. Szék és Spanyol ország között egy hatalmas meghasonlást állíthassanak lábra. Azon emberek; kiknek testekben a' szívek mind annyiszor nevet, valamikor tsak valami botránkoziató dolgot látnak, hahatálva örvendenek a' kinyilatkoztatott czivakodásnak tsak meggondolására is, 's reszketnek örömlében, ha tsak reménlhetik is a' Hit-szakadást. Melly kedvező történet lenne ezekre nézve, ha az Egyház' Feje és azon Hatalmasság között, ki mind ez ideig a' Catholikusság' alaposzlopa vala, nyílvánságos meghasonlást szemlélhetnének támodni. —

„Gyönyörűség olvasni, hogy miként oltalmazza most a' Constitutionel a' Spanyol Király' jusait, 's miként beszéll ezen Fejedelemnek a' Romai Udvar ellen

való panaszairól 's azon eszközökről, melyeket a' Legitimus ság' jusainak fenntartathatása végett elővenni szükséges leszen. Úgy látszik, hogy ezen Ujságlevel, azon lélekhez képpest, melytől vezérlődik, inkább azt hagyhatta volna helybe, hogy a' Pápa Püspököt nevezett Amérikanak. Hanem ezen Ujságleveleknek semmi nints elsőbb, mint hogy magokat a' Pápanak ellene szögezzék. Tehet-e a' Papi-kar valami dítseretést? Nem halmozott szerentse lenne-e, ha ők a' Pápát egy Catholikus Hatalmassággal derekasint összszeveszthetnék. Az illy Ujságok tehát ezen tekintetből most egy időtskéig nem az előbbeni személyt játzodják a' világ' théátromán. Az a' penna, melly három esztendőlk óta mindent gyalázott, a' mi Spanyol országban történt, már most nyájasan fog azon Fejedelem' jusainak tetteve hízelkedni, a' ki eddig illy sok tsufolódásoknak és gunyolódásoknak tárgya vala. —

„Reménleni lehet, hogy VII-dik Ferdinánd, valamint azon höltsességnek és buzgóságnak okait, mellyek a' Sz. Atyát a' maga tselekedetében kormányozták, valamint azon embereknek indító okait is, kik a' czivakodást éleszteni kívánják, méltóképpen meg fogja ítélni, tudniillik azon embereknek indító okait, kik ott, a' hol semmi revoluziót nem gerjeszhetnek, legalább czivakodást, perlekedést, gyűlölséget 's nyughatatlankodást iparkodnak szerezni, melynek idővel revoluzió legyen a' vége.“

A' Monitör annak, hogy a' Spanyol sereg a' Portugalliai határok' szomszéd-ságából, mint alább emlitődik, Spanyol ország' belsőbb törtományaira vissza takarodtak, tsak azt az okát mondja lenni, hogy a' tájon, hol ezek eddig tartozkodtak, úgy ki ettek mindent, hogy már felettébb nehezen lehetett a' katonaságnak és lovainak eledelt szerezni, 's az is gondolóra

vétetett, hogy a' nagy héségnek elkövetkezésével ragadó nyavalya üthetett volna ki a' seregek között, ha tovább is együtt hagyattattak volna. —

Algesirásban összeesküvést fedeztek fel, melynek a' volt czélzása, hogy Infáns Don Carlóst az Urnapi innepek' alkalmatosságával, Spanyol Királynak proklamálja. Az összeesküvés már annyira mentvölt, hogy egy Svadron lovasság, melly örizenen ott volt, az onnét való elmenelekre parantsolatot vévén, nem akart engedelmeskedni. Annyira mindazáltal még se ment a' dolog, hogy a' tsendesség megháhorittatott volna; de több emberek elfogattattak, és, ha a' hírek meg nem tsálnak, az a' környülállás teszi nevezetessé ezen összeesküvést, hogy ennek organizálásán a' Liberálisok a' Servilisekkel egy kézre dolgoztak, a' végre, hogy a' San-Roquei táborban tanyázó katonaságot fellázasztván e'képpen Generális Mirandát, ezen tábor Kommandánsát, kit nem szenvedhetnek, a' nyakokról eltaszithassák. — Ce ut a' vára mellett a' Spanyolok ezen vároi egy Anglus hajót, melly onnal volt terhelve, össze lövöldöztek azért, hogy Zászlaját ki nem függesztette, mellyért a' Gibráltári Kormányozó azt kívánja a' Spanyol Tiszti-karoktól, hogy a' kárt fordítsák meg. —

A' Kolumbiai prédáló hajók szünet nélkül fogdossák a' Spanyol hajókat az Andalúsi partok mellett. —

Co runnánál is nagy félelem kezdett uralkodni az ólta, hogy a' Galiciái Fő Kapitány a' parti batteriák' Kommandánsaiknak megparantsolta, hogy a' strázsákat kettőztessék. Azt gondolják, hogy ezen tengeren is Kolumbiai prédáló hajók mutatták meg magokat.

Északi Katalónjában egészen megszűnt a' lárma. Az utolsó tolvaj sereg vezére, egy Mészáros, ki ezen vidékeken egész mostanig üzte a' ragadozás' mesterséget,

az alattavalókat mind elbótsátotta, és mindeniknek bizonyoságlevelet adott a' felől, hogy jól viselte magát, hogy azt azon helybeli Tisztviseelőnek, hova tartozik, elé mutathassa. Maga a' Kommandáns pedig tudósította a' Politziai Felvígýázót, hogy feladni akarja magát.

Francia Ország.

Melly kvéssé egyezzenek-meg a' Frantzia újságok egymással, 's következésképen hogy melly kvéssé lehessen megítélni, hogy mellyik szoll igasságot, erre illy dátumokat lehet felhordani a' Gazette-de-Francéből: — „

„A' Constitutionel Spanyol országnak plánumaival rettegteti Portugalliát, a' Journál-du Commerce ellenben és a' mi levelezőnk is azt erőssítik, hogy a' Szemmel-tartó Spanyol armáda, melly eddig Portugalliának határai mellett megszállva volt, vissza takarodik az Ország' belső tartományaira. —

„Azon napon, mellyen a' Frantzia Kurír azt jelenti, hogy az Angliái Ország' lőszék a' Hatalmasságoknak Görög ország' jóvára tett egyezéseiket nem erőssítette-meg a' maga aláírásával: a' Constitutionel napját óráját megmondja, a' mellyen ezen aláírás bizonnal megtörtént. —

„A' Journál-du Commerce szerént a' Portugalliai Hadiministernek egy Adjutánsa Rióba veszi útját, hogy meghívja a' Császárt, hogy jöjjön Európába, 's mindenekről tulajdon szzmeivel győzze-meg magát: a' Quotidienne ellenben, a' Császár és Észak-Amerika között felelevenülni kezdett ellenségeskedést vévén tekintetbe, azt mondja, hogy ő a' Császárnak Európa-ba leendő útazását a' mostani idővel nem látja megegyezhetőnek lenni. Illy ellenmondások uralkodnak a' mi újságaink között. —

„Mi, illy tanátsadáson végzi szavait a' Gazette, minden olvasójunknak jo-

valjunkt, hogy, ha az Ujságokból valamit tanulni akarnak, úgy első tekintetre semmi a-félének hitelt ne adjanak, a-mi a békességes állapotnak fenntartásával és az Udvaroknak egymással való szoros összeköttetésekkel meg nem egyezne; ellenben, hogy előképpen mindennek adjanak hitelt, a-miből a látszik-ki, hogy Frantzia ország mindenkor hatalmas és hathatós elősegítője marad annak, a-mi az Európai Hatalmasságoknak nagy tanácsában meg fog határozottatni. A' ki ezeken az alapokon fogja fundálni az Ujságokban való mindenkori hitelét, az azokból legtöbb igazságot fog tanulni, 's legritkábban tsalatik-meg hitelenben."

Allati História.

Itt következnek még néhány szavak azon Tevepárdutzrol, mellyel az Egyiptomi Vice-Király a' Párisi ritka állatok gyűjteményének házáat meggazdagította. A' Párisi Tudományok' Akadémiájának Jul. 2-dikán tartatott ülésében, illy nevezetes megjegyzéseket tett annak Mongez nevű tagja ezen Európában most egyetlenegy állattól: — "

„Először mind azokat a' tudósításokat felhordta, mellyek vagy a' Szent vagy a' Szentelen Íróknak könyveikben a' Tevepárdutzrol valaha eléfordultak. Felment egészen Mósesig, ki, kétség kívül Egyiptomban látta ezen állatot, ő lévén, az első, ki e' felől (a' maga 2-dik Könyvében XIV. 5.) e' felől emlékezetet tett. Megemliti a' sokféle nevezeteket, mellyeket az írók ezen állatnak adták, 's megczáfolja azokat, kik azt erőssítették, hogy Indiából vette volna származását, 's megmútatja, hogy azon Áfrikai országok voltak az ő eredeti hazája, mellyek régen Szere-tson országnak (Aethiopiának) nevezeteltek. —

„Megjegyzi Mongez, hogy az első

eleven Tevepárdutz (Camelopardalus L.) a' volt Európában, mellyet Julius Caesar Alexandriából hozatott volt, honnét a' Frantzia Királynak ezen mostanit is küldték. Jul. Caesar, Kristus' urunk' születése előtt 45 esztendővel a' Circus béli játékokban mutatta a' népnek ezt az első Tevepárdutzot. Későbbre sok e-féle állatot látott a' Romai nép a' halhatatlan Zenobia meggyőzőjének triumphusaiban, ekkor nevezetesen 10-zet. A' mi pedig a' Párisiak' figyelmét leginkább magára vonja az, hogy azon állat, mellyet ők most bírniak, olly ritkaság, hogy 1486-tól oltá, illyen nem jött Európába elevenen; Frantzia országban pedig ennél több soha nem volt. Alexandriától Párisig való útjában, ezzel is az Algiriai Deynek az a' Rabszolgája dajkálkodott, a' ki ugyan ezen Deytől öt esztendőnek előtte Konstánczinápolyba vitt volt egy illyen állatot, de a' mellyott, megérkezése után nem soká meghalt.

A' szép Tevepárdutzot Jul. 6-dikán reggel, szokott módon a' spárgánál fogva, kivették a' Párisi vadas kertből S. Cloudba a' Királyi kastély' kertjébe, hol most a' Királyi familia tölti a' nyári napokat. Tíz órakor érkezett-meg a' kísé-
rő sereg. Nagy sokaság kísérte. Egy különdöttség volt kirendeltetve a' végre, hogy az állatot a' Királynak és familiájának bemutatassa, 's annak Charakterét és tulajdonságait a' Fels. Familia előtt leírja. —

(A' többi következik).

B r a s i l i a.

Mult Május' 3-dikán maga személyesen nyitotta-ki a' Császár a' Nemzeti kamarák' üléseit, beszédet intézvén a' Gyűléshez, melyben a' Buenos-Ayressel való hadakozásról e-képpen szollott a' Felség: — "

„Ezen hadakozás egészen addig fog tartani, míg a' La-Platán innen lévő tartomány, melly a' miénk, az oda bérontot

ollenségtől meg nem szabadítottatik, és míg Buenos-Ayres meg nem esmeri, hogy a La-Platán innen lévő tartomány Brasiliának kiegészítő része.“

országási mód fog benne felállítatni, millyen a Joniai szigeteken fenn áll.

M e x i k ó.

Azután arról tett nyilatkoztatást a Császár, hogy Brasilia minden más nemzetekkel békességes állapotban van, és hogy Észak-Amérika Elölülőjének 's Nemzetének bőltsessége is reménleni engedik, hogy azon egyenetlenkedésnek nyughatatlankodtató következései, melyre ezen Nemzet Követének, Rióbol lett de ok nélkül történt eltávozása adott alkalmatosságot, békességesen el fognak hárittatni (*).

Az itt Május 3-dikán és 6-dikán kijött 's Európa felé útnak indult Ujságlevelek szerint a Primrose nevű Anglus hajó, éppen azon időben készült elevelni ugyan Anglia felé. Egy Vera-cruzi kereskedő levélben 850,000 ezüst Piasterekre tétetik a summa, mellyel meg van terhelte; a Vera-cruzi Ujság ellenben 1,767,000 darab Piasterekből mondja állani azon summát, mellyel ezen hajó egyenesen Angliába fogja útját intézni. Fel lehet tenni, hogy az a fél milliónyi Dividendum is ezen summában fog lenni, mellyet a Mexikói Országlószerk a meghatározott idő pontra mindenkor fogyathozás nélkül elszokott küldeni. A summának több része magános személyektől való lézen. —

(*) Ezen történet, hogy Rióbol az Észak-Amériikai Követ eltávozott, az által okoztatott, hogy a Brasiliaiak egy Észak-Amériikai kereskedő hajót, azért, hogy az ő hadi hajójik között Buenos-Ayresbe titkon vagy erőszakkal beakart evezni, elfogván nem tsak mind ez ideig ki nem adtak, hanem, mint igasságos ragadományt megtartották, 's az Északi-Amériikai Követnek több rendben megújított kívánságai után is ki nem adtak.

Az a summa, melly 1825-ben a Mexikói pénzverő mívhelyekből kikerült, 15 milliókra tétetik: hanem, mint Humbold úr, ez a nevezetes Utas mondja, a Spanyol Országlás elsőb esztendejiben 25 milliókra telt.

Don Garcia-del-Riό, a Buenos-Ayresi Republikától az Anglus Királyhoz rendeltetve lévő Követ, Rióba érkezvén, itt néhány rendbéli tanátskozásokat tartott a Külső Miniszterrel, 's azután tovább is megmaradott Rióban, melynek a Brasiliai lakosok, kivált képpen, a Császár beszédét is jól megfontolván, fontos következéseit várják. —

A Republika jövedelméhez tartoznak továbbá a vámok is, mellyeknek mennyiségéről hozzá vetve ítélni lehet abból, hogy Vera-cruzban Tiszti-felszámolás szerint, az oda bėjött kereskedői portékákért fizetett vám, a melly 10 hónapok alatt, tudniillik 1826-ban Jul. 1-ső napjától 1827-ben Április végéig bément, 5,005,000 Piasterekre telt.

Egy Londoni Ujság úgy vélekedik, hogy akár mire mütassanak is egyéb környülállások, de ő mind azok mellett is úgy itél, hogy a Buenos-Ayres és Brasilia között folyó békességes alkudozások már jól elő haladtak. Gyanitható dolog, hogy a La-Platán innen lévő tartomány Anglus oltalmazás alá fog adattatni, 's olly

Újabb Tudósítások Brasiliából.

Az utóbbi nevezetes verekedésekről, mellyek Buenos-Ayres és Brasilia között

előfordultak, Jul. 3-dikán megérkezett a Tiszti Tudósítás, mely által ezen előhíradások megvalóságot kaptak: —

Megvallja a Brasiliai fő vezér, hogy a Buenos-Ayresi armáda megverte a Brasiliai: de azt mondja, hogy a szerentséltenséget ezen armádának csak egy osztálya okozta, mely a tsatázás elején mindjárt meg futamodott, a nélkül, hogy csak legkisebb ellentállást is tett volna. Hanem a több Brasiliai Osztályok igen jól viseltek magokat. Az is megvalóságot kapott, hogy a tsatázás után, minekutánna a Brasiliai armáda magát bátoros helyre vissza vonta, a Buenos-Ayresi sergek is vissza mentek Banda-Orientalba.

Itt következik maga a Tiszti-tudósítás, melyet a Brasiliai armáda, vezére a Hadi Ministerhez Rióba küldött: — „

„Uram! Ezen hónapnak (Februáriusnak) 20-dik napján reggeli 6 órájában szembe találkoztam az ellenséggel Passo-de-Rosario mellett s a tüzelés azonnal elkezdődött. Gen. Májor Baró Serro Láró, az 560 emberekből álló előlmenő tsapatot vezérelte, kiket ő tulajdon maga vallogatott vala ki, és a kik, mint ő mondta, előkelléték volna magokban, hogy bátor vakmerőséggel elé fognak nyomulni az ellenség sorai közé; de a kik a helyett, hogy, mint ígérték, előre nyomultak volna, vagy pedig, hogy az előre nyomult 4 Svadronokból álló ellenséges tsapatnak legkisebb ellentállást tettek volna, s a nélkül, hogy egy puskát kilőttek vagy hogy kardjokat kihuzták volna, megfutamodtak, még pedig úgy össze zavarodva, hogy az őik segedelmére rendeltetett 5 dik Regimentet is megzavarták; sőt még a mi 13-dik és 18 dikszámú Batalionainkon is által rontottak volna, ha ezekben az a jelenlenség nem lett volna, hogy a futókra tüzet adjanak, s ha a többek között ma-

gát a' nevezett General Májort is agyon nem lötték volna.

„Azonban mind ezen zavarodások mellett is két versben látszott részönkön lenni a győzedelmeskedés, de nem kis megilletődéssel kellett szemlélnünk, hogy a 24 dik Regimentünk is hátat adott, s ekkor az ellenséget az ő nagy száma arra segítette, hogy nem csak minden pontokra, a hol szükségesnek látta, segítő tsapatokat küldhessen, hanem jobb és bal szárnyainknak megkerülésére lovas Svadronokat is küldhessen-el. —

„A mi Uruguayból való lántsaink, a Guaránik is, rosszszul viseltek magokat. Ezek a mi bagázsainkra viszza nyomattatván, azt magok felpredálták. Ily környüállások között, minekutánna katonáink a 6 órákig tartott tüzelésben elbádjattak vala, s midőn az ellenségtől azzal fenyegettünk, hogy körül fog venni bennünket, nem vala egyéb hátra, hanem hogy viszza vonjuk magunkat. Őt Batalionaink tsudákat tettek vitézségeik által, s csak ezelnék köszönhetjük, hogy jó rendel viszza vonhattuk magunkat. Az én vesztésem 1 ágyuból, és 242 emberekből állott, holtakat és sebesséket együvé számálván. Az elszéledtek száma nagyobb: de ezek már össze kezdtek gyülekezni. Költ Vaka-Ruchiban Febr. 25-dikén 1827-ben. Aláírta: — „

„Marqui Barbacena.

B e c s.

Császár és Király Ő Felsége Kegyelmesen méltóztatott Tekintetes Biermann Mihály Udvari Ágens Urat, az ő szép tehetségeire, szorgalmatosságára, egyenes gondolkodására, megromlás nélkül való erkötsiségére nézve, Szegények' vagy az Adófizetők' Ágenséré kinevezni.

*A' pénzfolyamat Julius' 19-dikén ;
közép ár:*
A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 91 9/16
Az 1820-béli sorsosok, ———
Az 1821-béli hasonlók, 118
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligá-
tzióji, 45 3/4 for. keltek, mind C. ben
A' Bankó Altkziák keltek 1082 1/2 forinton.
Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony, Jul. 17-dikén. — E' hónap' 14-dikén a' 250-dik Országos ülések tartván, ebben a' Jul. 4-dikén leadatott Kegyelmes Resolútziónban elé fordult 19 törvény tizikkelyekre nézve tétetett jóvallatokat illető Izenet, változtatások által módosított, 's az első Táblához által küldetetrén; ez által helybe hagyatott. Azután azon Izenet, hogy a' Ludovicéára nézve adatott Kegy. Resolútzióért a' Felsőghöz megköszönő Felírás készíttessék, mind két Tábláktól helybe hagyatott. Továbbá az Eszék városa' törvény-tizikkelybe való iratztatását illető Izenet, az első Táblához által küldetett, honnét a' következő Ülésben fog a' válosz. a' Rendek' Táblájához viszsza érkezni.

Fordultak-meg még ezeken kívül több féle tárgyak is a' két Táblák előtt, mellyekről való végzésekről más alkalmatossággal fogunk emlékezni.

Posonyban Jul. 2-dikán az Evang. hitű felsőbb rangú leányáknak tanulási megvizsgálatása tartatott a' Közönség' könyvesházának szálájában, a' melly 8 órától 12-öig tartott, 's a' mellyet Nádorispányné Ó Cs. Fő Herczegasszonya is megtisztelni méltóztatott jelenlétével, 's azon

egész végig megmaradván, valaminint tanító-jokat Hadky Urat úgy a' kisaszszonykákat is kegyelmesen megdítserni méltóztatott, mellyet meg is érdemeltek, azért, hogy a' megvizsgálatást a' Vallástudományból, Természeti Historiából, a' Természettudományból, 's Magyar ország Historiájából 's Geographiájából jelesen kiállották.

Tá l l y á r o l illy tudósítás találtatik minden M. Országon kijövő Magyar, Deák és Németh újságlevelékben: — „Tálya Jul. 1-ső napján. Az itt lévő híres szőlőhegyeken azon szőlők, mellyeket a' jégesső Junius kezdetétől fogva meg kíméllett, olly szépen állanak, hogy még az öreg gazdák sem emlékeznek, hogy illyen időtájban valaha olly nagy szőlőszemeket láttak volna. Ha az eddig kedvező idő folyvást megmarad, az idén különös jó szüretre tartanak számot.

A' Szorem vármegyéből érkezett levelek szomorán írtak onnét a' mult Junius' vége felé a' vizeknek szörnyű kiáradásaik által okoztatott pusztításokról. A' Duna, Dráva, és Száva, Májustól fogva szünet nélkül nevedvén, az ő kiömléseik miatt olly nagy grádtásra lépett a' veszelem, hogy sok helységeknek lakosaik lakhelyeiket elhagyni kénytelenítették. Sok ezer höld bévetett földek víz alá borítottak; minden hidak tsaknem egészen szeszszaggattattak, mellyek között különösen említetik az Eszéken tavaly épült szép híd. Eszéeknek, Vukovárnak, és Újvidéknek (Neusatznak) egész részeik vízben állanak, 's a' vizek még ekkor (Jun. végén) is áradtak, pedig már a' szép idők beállottak volt. A' legidősebb emberek nem emlékeznek, hogy a' Duna illy nagyon megáradott volna. Sok millióra telik a' kár, mellyet ez a' sok árvíz okozott.